

PSANÍČKO O ROKU 1988

Je to pár dní, co ti na schůzku přivedla mladá maminka novou členku oddílu. Byl jsi z té holčičky i její mámy celej pryč, všechno ti to však došlo až o něco později, když na tebe z jednoho krmelce - seničku nedaleko Pilského rybníka, kde jsi byl se šesti výtržníkama ze školy, vykukla lehce omšelá písmena ČOCHTANI TOM 1988. Překvapením pro tebe nebyla, věděl jsi o nich od kamaráda, ale teď tě úplně zelektrizovala. Rok 1988, dobře se ti vybavil. Tenkrát v Čochtanech končilo šest dětí a tys měl pocit, že se z toho nevzpamatujete, že končí celá jedna etapa a budete muset začínat znovu od začátku. Moc dobře si pamatuješ, jaký jsi měl pocity, i když je to už šílených jedenáct let. Z těch, co tenkrát odcházeli, ti přirostli k srdci hlavně dva, kteří s vámi jezdili úplně odmalička, snad od osmi let. Cítil jsi, že právě po nich zůstane veliký prázdno nejen v oddíle, ale i v tvý duši a moc sis přál, aby ti zůstali aspoň někde nablízku. Nakonec to dopadlo tak, že ti zmizela z očí jen Cáčorka, s Kuřetem jste se často vídali, ještě dlouho a dlouho u vás dělal prágoše a pak i vedoucího a vídáte se pravidelně dodnes, vždyť i nedávný kouzelný výlet za jihočechy jste podnikli spolu. Ale o Cáčorce jsi se jen sem tam dozvěděl něco z doslechu a většinou ti z toho moc dobře nebylo. V tom lese u Pilčáku na tebe nevybaflo jen to smutný loučení, ale i velkej vandr z prehistorické doby ještě před vojnou, kdy ti právě tihle dva prekové, špinaví a ukoptění, pomáhali vzbuzovat lítost a škemrat o vodu, či vzpomínka ještě dávnější, kdy mrňavá holčička s culíčkama pravila, že jí máma řekla, že ještě nemusí na bobříka odvahy, protože je ještě malá. Anebo o pár let později, kdy si z tebe při vodáckém výcviku udělala háčka a pěkně tě buzerovala, nebo návrat z jedné Javornice, kdy se jí málem stala nehoda, protože autobus jel pomalu a houpal a měchýř byl stále plnější... A karneval na Krávovně s třemi veterány a frňákovníkem... A já nevím co všechno ještě se na tebe z toho seníku vyvalilo, najednou jsi v těch vzpomínkách plaval až po krk a tak zvláště tě mrazilo i hrálo.

Pokud ti ještě není jasné, co má krmelec u Pilského rybníka společného s minulou schůzkou, tak věz, že ta mladá maminka byla Cáčorka. A k tomu už není co dodat, protože všechny fráze o dobrých holubech jsou vedle toho pouhý blábol.

30.3.1999 Wimpy